

Nr 72

Bevillningsutskottets memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut rörande utskottets betänkande nr 66 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 22 april 1960 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 157, hade Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning.

Rörande lydelsen av det angivna författningsförslaget hänvisas till propositionen (s. 2—5).

Propositionsförslaget innebär bl. a., att den inbetalning till riksbanken, som utgör en förutsättning för att avsättning till investeringsfond skall medföra rätt till avdrag vid taxering, skall höjas från 40 till 50 procent av fondavsättningen.

I de i anledning av propositionen väckta likalydande motionerna I: 691 av herrar *Boheman* och *Birke* samt II: 851 av herrar *Magnusson* i Borås och *Gustafson* i Göteborg hade hemställts om avslag å det i propositionen framlagda förslaget om höjning av den kvotdel av fondavsättningen, som skall inbetalas å särskilt konto i riksbanken, från 40 till 50 procent.

Utskottet hade i sitt i ämnet avgivna betänkande nr 66 hemställt, att riksdagen måtte med bifall till de likalydande motionerna I: 691 och II: 851 avslå den i propositionen föreslagna höjningen av procentsatsen för insättning i riksbanken från 40 till 50 procent.

Vid betänkandet fanns fogad en av herr John Ericsson m. fl. avgiven reservation, vari hemställts om bifall till propositionen i förevarande del.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har kamrarna vid behandlingen av utskottets betänkande nr 66 stannat i skiljaktiga beslut, i det att *första kammaren* bifallit den av herr John Ericsson m. fl. avgivna, vid betänkandet fogade reservationen, medan *andra kammaren* bifallit utskottets hemställan.

Utskottet, som haft att jämlikt § 63 riksdagsordningen söka sammanjämka de olika meningar, i vilka kamrarna sålunda stannat, har i sådant hänseende ansett sig böra föreslå, att riksdagen antager bestämmelser, som innebär att den kvotdel av fondavsättningen, som skall inbetalas å särskilt konto i riksbanken, fastställs till 46 procent. Utskottet föreslår att riksdagen antager det vid propositionen fogade författningsförslaget med de ändringar, som föranledes av den nu föreslagna procentsatsen, varjämte de ändringar av ikraftträdandebestämmelserna bör vidtagas som förordats i den vid utskottets betänkande nr 66 fogade reservationen.

Utskottet får således hemställa,

att kamrarna, med frånträdande av sina tidigare fattade beslut, måtte

A) med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 157 icke kunnat av riksdagen oförändrad antagas samt i anledning av de likalydande motionerna I: 691 av herrar Boheman och Birke samt II: 851 av herrar Magnusson i Borås och Gustafson i Göteborg antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning

Härigenom förordnas, att 3, 5, 10, 16, 18 och 22 §§ förordningen den 27 maj 1955 om investeringsfonder för konjunkturutjämning ävensom anvisningarna till 3 § samma förordning¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

3 §.

Avdrag för — — — av årsvinsten.

Avdrag enligt denna förordning må åtnjutas allenast därest ett belopp motsvarande fyrtiosex procent av den gjorda avsättningen inbetalats å särskilt konto (konto för investering i skogsbruk respektive i rörelse) i riksbanken.

(Se vidare anvisningarna.)

5 §.

Å konto — — — 22 §§ stadgas.

Sedan fem år förflutit från ingången av det kalenderår varunder inbetalningen verkstälts, äger företaget att efter uppsägning hos riksbanken uttaga högst trettio procent av det ursprungligen inbetalda beloppet eller, i förekommande fall, av vad därav återstår efter återbetalning enligt 18 §. Det belopp som sålunda ifrågakommer till uttag efter uppsägning skall minskas

¹ Senaste lydelse av 5 och 22 §§ se 1959: 69.

med vad som må hava återbetalats med stöd av 16 och 22 §§. Har uttag efter uppsägning skett, åligger det riksbanken att lämna underrättelse därom till länsstyrelsen för att tillställas vederbörande taxeringsmyndighet. Särskild underrättelse skall lämnas för varje i 3 § angivet konto från vilket uttag skett samt innehålla uppgift om företagets namn och adress ävensom det uttagna beloppets storlek med angivande jämväl av hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter den 30 juni 1960.

När medel — — — senare insättningar.

10 §.

Företag, som jämlikt 5 § andra stycket uttagit medel från konto för investering, skall det beskattningsår, varunder sådant uttag gjorts, av vederbörande investeringsfond för i 11 § angivet ändamål taga i anspråk ett så stort belopp att fyrtio procent därav eller, om uttag sker av medel som inbetalats efter den 30 juni 1960, fyrtiosex procent därav motsvarar det från kontot uttagna beloppet.

16 §.

Om investeringsfond enligt av Kungl. Maj:t eller arbetsmarknadsstyrelsen meddelat beslut skall eller må tagas helt eller delvis i anspråk, äger företaget hos riksbanken, i den ordning nedan sägs, från konto för investering utfå fyrtio procent eller, om uttag sker av medel som inbetalats efter den 30 juni 1960, fyrtiosex procent av det belopp av investeringsfonden som i enlighet med beslutet skall eller må tagas i anspråk. Det ankommer på arbetsmarknadsstyrelsen att efter därom av företaget gjord framställning förordna om utbetalning som nyss sagts. Sedan utbetalning skett, skall riksbanken lämna underrättelse därom till arbetsmarknadsstyrelsen, med angivande av ej mindre företagets namn och adress samt det utbetalta beloppets storlek än även hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter den 30 juni 1960, ävensom från vilket konto för investering uttag skett.

18 §.

Har företag för visst beskattningsår å konto för investering inbetalt mer än fyrtiosex procent av det belopp, vilket företaget avser att avsätta till investeringsfond eller för vilket vid taxeringen avdrag åtnjutits i enlighet med bestämmelserna i 3 §, skall länsstyrelsen, på framställning av företaget, förordna om återbetalning av det till kontot för mycket inbetalta beloppet. Vid återbetalning som nu sagts skola, om insättningar verkställts vid olika tillfällen, tidigare för beskattningsåret gjorda inbetalningar tagas i anspråk före senare insättningar.

22 §.

Har investeringsfond helt eller delvis återförts till beskattning, skall länsstyrelsen, på framställning av företaget, förordna om återbetalning från

vederbörligt konto för investering av ett belopp motsvarande fyrtio procent eller, om återbetalningen avser medel som inbetalats efter den 30 juni 1960, fyrtiosex procent av den återförda fondavsättningen i den mån medlen icke tidigare återgått till företaget. Förordnande som nu sagts må ej utan medgivande av vederbörande taxeringsintendent meddelas förrän taxeringen vunnit laga kraft.

Anvisningar

till 3 §.

Med bruttointäkt — — — denna förordning.

Med årsvinst — — — eller icke.

Har inbetalning å något i 3 § andra stycket omförmålt konto verkställts med lägre belopp än som svarar mot fyrtiosex procent av fondavsättningen, skall avdrag medgivas med ett så stort belopp att fyrtiosex procent därav motsvarar det inbetalda beloppet.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Äldre bestämmelser skola fortfarande äga tillämpning beträffande 1960 års taxering samt beträffande eftertaxering för år 1960 och tidigare år, så ock i fråga om 1961 års taxering och i fråga om eftertaxering för år 1961, därest inbetalningen i riksbanken för beskattningsåret i sin helhet verkställts före den 1 maj 1960 eller, i det fall företagets beskattningsår utgått före nämnda dag, före den 1 juli samma år.

I avseende å 1961 års taxering skall iakttagas följande.

1) Det åligger riksbanken att i de uppgifter, som riksbanken under taxeringsåret 1961 enligt bestämmelserna i 7 § förordningen den 27 maj 1955, nr 256, skall översända till länsstyrelsen, ange dagen för inbetalning, som för beskattningsåret verkställts före den 1 november 1960.

2) Om ett företag för det beskattningsår, för vilket taxering i första instans äger rum år 1961, efter den 30 juni 1960 och före den 1 november samma år inbetalat medel å konto för investering i rörelse i riksbanken och avsättningen till investeringsfond för rörelse icke överstiger det inbetalda beloppet, må avdrag för avsättningen åtnjutas utan hinder av bestämmelserna i 3 § förordningen den 27 maj 1955, nr 256.

3) Har ett företag gjort inbetalning som vid 2) sägs, må företaget, utöver föreskrivet avdrag för avsättning till investeringsfond för rörelse, vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta extra avdrag på sätt nedan anges.

a) Om avsättningen till investeringsfond motsvarar sådan inbetalning som vid 2) sägs, medgives avdrag med 12 procent av vad som må hava inbetalats före den 1 augusti 1960 och med 8 procent av vad som må hava inbetalats nämnda dag eller senare, dock före den 1 november 1960.

b) Överstiger avsättningen till investeringsfond sådan inbetalning, som vid 2) sägs, må extra avdrag för nämnda inbetalning det oaktat åtnjutas, om företaget i eljest föreskriven ordning å konto för investering i rörelse inbetalat fyrtiosex procent av skillnadsbeloppet.

c) Medgives extra avdrag, skall taxeringsnämnden härom skriftligen underrätta taxeringsintendenten i länet.

4) Extra avdrag som vid 3) sägs må endast åtnjutas, om de medel, som föranlett avdraget, i sin helhet kvarstå i riksbanken till den 30 december 1961.

5) Kungl. Maj:t äger, om det med hänsyn till läget på arbetsmarknaden befinnes vara av synnerlig vikt, medgiva att femtiofyra procent av de vid 4) avsedda medlen återbetalas före den 30 december 1961 utan att företaget går förlustigt det extra avdrag som åtnjuts enligt bestämmelserna vid 3).

B) lämna de likalydande motionerna I: 691 av herrar Boheman och Birke samt II: 851 av herrar Magnusson i Borås och Gustafson i Göteborg, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad ovan hemställts, utan åtgärd.

Med hänsyn till ärendets brådskande natur får utskottet hemställa, att förevarande memorial måtte företagas till avgörande efter allenast en bordläggning.

Stockholm den 27 maj 1960

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Einar Eriksson, Snygg, Spetz, Jansson, Gustaf Elofsson, fröken Ranmark, herrar Söderquist och Bengtson; samt

från andra kammaren: herrar Sundström, Brandt i Aspabruk, Nilsson i Svalöv, Kollberg, Magnusson i Borås, Gustafson i Göteborg, Engkvist, Andersson i Essvik, Eriksson i Bäckmora och Kristenson i Göteborg.